

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 14Co/127/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6711211799
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 04. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Podhorová
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2013:6711211799.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Márie Podhorovej a členov senátu Mgr. Emy Novodomcovej a JUDr. Petra Priehodu v právnej veci navrhovateľa A. J., nar. XX.XX.XXXX, bytom O. XXX, zastúpeného JUDr. Petrom Poláčekom, advokátom, Banská Bystrica, Majerská cesta 100/A proti odporkyni I. J., rod. M., nar. XX.X.XXXX, bytom O., M. I. X, zastúpenej Ulianko & Holčík, s.r.o., Nám. SNP 41, Zvolen za účasti maloletej I. J., nar. X.X.XXXX, bytom u navrhovateľa zastúpenej kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny H., v konaní o rozvod manželstva, úpravu práv a povinností rodičov k maloletej na čas po rozvode, na odvolanie odporkyne proti rozsudku Okresného súdu Zvolen č.k. 7C 142/2011-127 zo dňa 19.12.2012 v spojení s dopĺňacím rozsudkom č.k. 7C/142/2011-132 zo dňa 19.12.2012 takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu v napadnutom výroku o úprave práv a povinností rodičov k maloletej I. J., nar. X.X.XXXX na čas po rozvode manželstva potvrdzuje.

odôvodnenie:

Okresný súd napadnutým rozsudkom manželstvo navrhovateľa a odporkyne rozviedol. Zároveň upravil práva a povinnosti rodičov voči maloletej I., nar. X.X.XXXX pochádzajúcej z ich manželstva. Maloletú I. na čas po rozvode súd zveril do osobnej starostlivosti otca A. J.. Matke I. J. súd uložil povinnosť prispievať na výživu maloletej I. mesačne sumou 30% zo sumy životného minima od právoplatnosti rozsudku, vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám otca maloletej. Styk matky s dieťaťom súd upravil na každý nepárny víkend od soboty od 8,00 hod. do nedele do 18,00 hod. s tým, že maloletú si prevezme a odovzdá v určený deň a čas v bydlisku otca dieťaťa, ktorý je povinný dieťa na stretnutie pripraviť s jej osobnými vecami a liekmi, ktoré užíva. Súd ani jednému z účastníkov nepriznal právo na náhradu trov konania. Pri rozhodovaní o úprave práv a povinností rodičov voči maloletej I. na čas po rozvode súd vychádzal z výsledkov vykonaného dokazovania. Aj keď znalec navrhol najvhodnejšiu formu starostlivosti o maloletú striedavú osobnú starostlivosť, vzhľadom na okolnosti, ku ktorým došlo pred rozhodnutím súdu, z ktorých vyplynulo, že matka nie je schopná zabezpečiť starostlivosť o maloletú, súd maloletú I. zveril do osobnej starostlivosti otca, ktorý má vytvorené vhodné podmienky a vie sa o maloletú osobne postarať. V záujme maloletej, ktorá sa chce s matkou stretávať súd rozhodol, že maloletá u matky strávi každý nepárny víkend v mesiaci. Po zistení, že matka maloletej nikde nepracuje, súd jej určil platiť výživné v minimálnej výške.

Proti rozsudku okresného súdu podala matka maloletej odvolanie s návrhom, aby maloletá I. bola zverená do striedavej osobnej starostlivosti rodičov, tak ako sa dohodli v predchádzajúcom súdnom konaní vedenom na Okresnom súde Zvolen pod sp. zn. 15P/11/2011, lebo nenastala taká zmena okolností, ktoré by odôvodňovali inú úpravu zverenia maloletého dieťaťa. Matka poukázala aj na závery znaleckého posudku č. 36/2012 podaného B.. R. C., ktoré preukázali, že maloletá má vytvorený primeraný vzťah s otcom a matkou, má záujem byť s obidvoma rodičmi a praje si, aby sa na jej výchove

obaja podieľali, pričom bolo preukázané, že podmienky u oboch rodičov dovoľujú realizáciu striedavej starostlivosti a preto ju doporučil ako vhodnú a žiaducu. Podľa matky zo strany otca ide len o vypočítavosť a pomstu voči nej, otcovi nejde o skutočný záujem o dieťa. Matka poukázala aj na to, že konajúci súd neupravil styk s maloletým dieťaťom cez sviatky, prázdniny, jednoducho styk matky s dieťaťom takmer úplne obmedzil.

Otec maloletej odvolanie matky nepovažoval za dôvodné, lebo v čase vypracovania znaleckého posudku neboli jasné a dostupné informácie a dôkazy, ktoré sa preukázali až po jeho vypracovaní a ktoré v konečnom dôsledku ovplyvnili do značnej miery i rozhodnutie súdu. Spôsob života matky, ako aj jej blízkych príbuzných - otca a druhu nedávajú vôbec žiadne záruky pre to, aby maloletá bola vychovávaná a vyrastala v ničím nerušenom harmonickom prostredí. Zjavné sklony matky k alkoholu, ako aj k ľahkovážnemu postojovi k životu a k výchove maloletej nedávajú záruku, že matka je schopná o dieťa samostatne sa postarať. Svedčia o tom lekárske správy a potvrdenia od vyučujúcich pedagógov. Matka nemá skutočný a seriózný záujem o maloletú dcéru, keď aj v poslednom období niekoľkokrát aj napriek predchádzajúcemu dohovoru s otcom, vôbec za maloletou sa nezastavila a neprevzala si ju. Otec navrhol, aby odvolací súd aj bez nariadenia pojednávania predmetný rozsudok v napadnutej časti v celom rozsahu potvrdil.

Krajský súd ako súd odvolací vec v medziach daných ust. § 212 ods. 1,2 písm. a) O.s.p. preskúmal po nariadení pojednávania, rozsudok okresného súdu vo výrokoch týkajúcich sa úpravy práv a povinností rodičov voči maloletému dieťaťu pre čas po rozvode podľa § 219 ods. 1,2 O.s.p. potvrdil.

Po preskúmaní veci odvolací súd považoval rozhodnutie okresného súdu vo výrokoch o úprave práv a povinností rodičov voči maloletému dieťaťu za vecne správne. So skutkovými i právnymi závermi vyslovenými prvostupňovým súdom v napadnutom rozsudku sa odvolací súd stotožňuje a v podrobnostiach na ne poukazuje. Výsledky vykonaného dokazovania preukázali, že okresný súd sa správne zaoberal zistením, či a ktorý z rodičov spĺňa podmienky pre zverenie maloletého dieťaťa do osobnej starostlivosti. Prostredníctvom kolízneho opatrovníka boli prešetrené pomery v domácnosti oboch rodičov. Bolo zistené, že matka so svojim druhom žila v domácnosti svojho otca, pričom všetci holdovali alkoholu. Práve táto skutočnosť bola dôvodom, pre ktorý 16.10.2012 došlo k incidentu, pri ktorom asistovala polícia a bola privolaná aj lekárska záchranná služba, na čo matka bola hospitalizovaná v nemocnici. Od tej doby sa o maloletú stará otec, ktorý zabezpečuje okrem výživy aj všetky ostatné jej potreby. Neschopnosť matky aj dovtedy starať sa o maloletú I. vyplynula aj z počtu neospravedlnených vymeškaných vyučovacích hodín dieťaťa, čo sa negatívne odrazilo aj na jeho prospechu. Tvrdenia matky uvádzané v odvolaní o tom, že je schopná zabezpečiť výchovu a starostlivosť o maloletú I. sa nepreukázali pravdivými. Dôkazom toho je aj zistenie, že matka od konca januára tohto roku sa s maloletou stretla len raz asi týždeň pred pojednávaním pred odvolacím súdom, keď maloletú počkala pred školou a aj vtedy ju zobrala do najbližšej krčmy na železničnej stanici na O.. Napriek tomu, že dieťaťu prisľúbila, že za ňou znovu príde, odvtedy sa nestretli. Matka ani na výživu dieťaťa neprispieva pravidelne od januára tohto roku poslala výživné naraz za 3 mesiace až koncom marca. O vzťahu matky k dieťaťu svedčí aj to, že napriek riadne vykázanému doručeniu predvolania na pojednávanie pred odvolacím súdom, ktoré jej bolo doručené 15.4.2013 pojednávania sa nezúčastnila, neúčast' neospravedlnila. Skontaktovať sa s matkou sa nepodarilo ani jej právnenému zástupcovi. Ním bola vyzvaná, aby svoje mailové podanie z 22.4.2013 upresnila, aby bolo z neho zrejmé, či na odvolaní trvá resp. či sa ho vzdáva, nakoľko bola nútená odsťahovať sa za prácou. Napriek tomu však matka zostala nečinná. Z dokazovania vykonaného pred okresným súdom, ale aj z výpovedí pred odvolacím súdom vyplynulo, že otec má vytvorené podmienky preto, aby riadnym spôsobom zabezpečil starostlivosť o maloletú I., keďže matka túto starostlivosť nie je schopná vykonávať a zabezpečovať. Zmena výchovného prostredia sa priaznivo prejavila na správaní maloletej I., ako aj na jej prospechu v škole. Ak teda okresný súd rozhodol tak, že maloletú I. zveril do osobnej starostlivosti otca, považuje odvolací súd rozhodnutie okresného súdu za vecne správne.

Za vecne správne považuje taktiež aj rozhodnutie okresného súdu, ktorým určil výšku výživného vzhľadom k tomu, že v súčasnosti je dôvodné určiť výšku výživného matke maloletej I. v minimálnej výške v zmysle ust. § 62 ods. 3 Zákona o rodine, nakoľko matka je nezamestnaná a nebol preukázaný zdroj jej príjmu.

Matka nevyužíva možnosť stretávať sa s maloletou ani v rozsahu určenom prvostupňovým súdom, preto nebol daný dôvod zmeny napadnutého rozsudku ani v tejto časti.

Odvolania matky nepovažoval odvolací súd za dôvodné a preto rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Rozhodnutie senátu krajského súdu bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.